



## Anarquistes i 'bessugots'

**L**a trama. Conca del Matarranya, Terol, 1936. Un camperol que no vol saber res dels anarquistes del poble, es refugia en un bosc, abandonant la família.

**La pel·lícula.** Com cada temporada, ens arriba la inevitable pel·lícula sobre la guerra civil espanyola. La del 36, esclar. Emparrant-se en l'efecte *pa negre*, l'Óscar Aibar (Barcelona, 1967) es deixa entabanar per l'Albert Sánchez Piñol, antropòleg esdevingut escriptor per a nens i nenes crescutets. *El bosc* surt d'un conte contingut a *Les edats d'or* (La Magrana, 2001) que el mateix Sánchez Piñol ha ensalivat convertint-lo en guió que es pretén patèticament graciós: entre el sainet costumista, les gatades d'en Pitarra, el fulletó rural, més un toc fantàstic estil Pastors passats d'època. Feia temps que no assistia a una vetllada tan emboscada com aquesta. Les imatges, situacions, personatges i diàlegs, clamen al cel de l'absurd fet cinema. El bo del cas és que els acòlits ens ho empassem com si la cosa fos de comunió diària. Amén. Però no. *El bosc* no deixa de ser un poti-poti de pa sucats amb l'oli d'*El bosque* de Night Shyamalan i, com no, del *Pa negre* de l'Agustí Villaronga. Això sí, convenientment esbudellats per un sedàs idiomàtic que potencia els accents fonètics, més o menys adjacents, als territoris fronterers d'Aragó, Catalunya i València. ¿O

allò tan recurrent de la Corona d'Aragó i Catalunya?... No perdéssim el temps, però, en coherències històriques. L'Albert Sánchez Piñol se'n faria un panxot de riure. I d'euros amb *royalties*. Del que es tracta és de fer passar una estona *retro*, bona o no, sobre uns personatges i situacions que juguen a l'encanteri (fàcil) dels temps pretèrits, d'un conflicte caïnita que es tanca amb un final que ni l'Steven Spielberg més cutre no s'atreviria a retratar. Amb tot, l'estupenda Ma-

### El bosc

Director: Óscar Aibar.  
Intèrprets: Maria Molins,  
Pere Ponce. Espanya,  
2012. 90'. Funatic Lleida,  
Lauren Lleida, Majèstic,  
Tàrrega. 14 desembre.

ria Molins i el convincent ianqui Tom Sizemore ens reconcilien amb un relat tremebund.

**La imatge.** La dona del fugitiu emboscat, estenent la camisa vermella al balcó.

**La frase.** "No fem lo que volem, sinó lo que podem", mastega la dona abandonada. La frase és equiparable al món que vivim. Per tant, amb guerra civil o sense, el PP rajoynià ens aboca a la supervivència (in)solidària.

**La recomanació.** Col·leccionistes de cromos guerra-civil.